

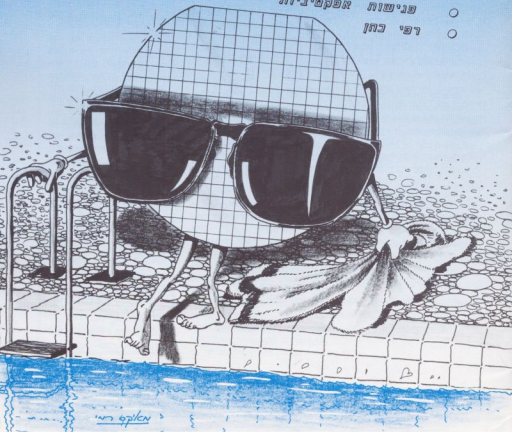
רבעון אינטל בישראל
אייל

מעגלי

גיליון מס. 2, יולי, 1989

הכל אודות:

- ההתערבות
- הקרקע של פו
- פנישות אפקטיביות
- רפי כהן

תוכן הענינים:

22..... על בטוח.....	2..... חדשות.....
23..... טיול הגיפים.....	6..... מנישות אקטיביות.....
24..... מחלקת השורות ב-LSO.....	7..... רואים עולם.....
25..... בעלי בית (רפי כהן).....	9..... זה מזכיר לי.....
27..... היה מנוח.....	9..... רגע של עברית.....
28..... קוסמוס סטריפ.....	10..... עסק עסק.....
29..... שנו ארגוני.....	11..... מודרניזציה של ה-Fab.....
29..... וירוס התריון.....	12..... חדר ההלבשה.....
30..... בשולי ה-R&R.....	13..... שעת כושר.....
30..... ילדי אינטל.....	14..... משולחנה של מזכירה.....
	15..... מרשמי מורים.....
	19..... איך להפוך את מחלקתך.....
	21..... הקרקס הנודד.....

דבר העורכת

קוראים יקרים,

שאלות ותהיות רבות ליוון, לפני כחצי שנה, את תחילת התעגלותם של גלגלי הרבעון שלנו. הצעדים הראשונים היו, באופן טבעי, מהוססים משהו, חותרים לקראת גיבוש. יציאתו לאור העולם של גליון מס. 2 (כן ירבו!) בעקבות המחשבה הרבה שהושקעה בהפקת לחצים (ברוח השיפור המתמיד האופיינית לאינטל), היא הצהרת קיום בלתי הימכה:

השאלונים לקורא שהוחזרו אלינו זיכו את "מעגלי אינטל" הראשון בציון ממוצע 7... לא רע אך יש מקום לשפור. צוות המערכת דן ארוכות בהערותיכם וגיבש דרכי התייעלות בכל הקשור לתוכן, לעיצוב הגרפי, לעריכה ולצורת העבודה. שינוי משמעותי חל באופן העבודה על הרבעון: "יציאתנו לעצמאות" בכך שכל ההפקה נעשית כעת בתוך אינטל, תוך הערות נקודתיות בגופים מקצועיים חיצוניים. זהו אתגר גדול, אך אם נעמד בו בהצלחה הרי זו גאווה לעבדי אינטל כולם.

כמובן שאנו מזמינים את הביקורת (הבונה!) שלכם על גליון מס. 2... יחד עם זאת יש לזכור שהרבעון משקף את כותביו. רק אם תשלחו חומר מעניין, מצחיק, סטירי, מרתק, יהיה הרבעון כך. מאחר שכבר מתחילים לאסוף חומר לגליון הסתיי, אתם מוזמנים להגיש שירים, סיפורים, חדשות, ציורים וכל שיעלה על דעתכם.

הוספנו מדור "חדשות", אותו עורכת יפה כספי מ-IIS, והיא זקוקה לשיותף פעולה מבעלי המידע הרלוונטי. להבא, ויזאן רובינשטיין מ-IDC, תרכיז את מדור "איך זה עובד?". סיגל פוקס מ-LSO תהיה אחראית על פינת השאלות והתשובות ("שאלה של תם")... נצלו הזדמנות זו!

קריאה מהנה, קיץ נעים... ולהתראות ביום אינטל!

עורכת: לוצייה קרפל
 המערכת: סימון בועזי,
 בלה בן-דור, יורם יעקובי,
 יפה כספי, דודי פוקס,
 סיגל פוקס, ברכה קרן,
 ויזאן רובינשטיין.
 משתתפים קבועים: דוד אטיאס,
 שלמה אמגר, דורון אספיר,
 עודד אפרתי, דוד ביסטרי,
 אלון מ. בן-דרור, דני נבצ,
 סיגלית גולדמן, גרשון דורות,
 משה ונון, מיכל חיון,
 מוטי חייקין, מרים חן,
 גליה יודלביץ, יחיעם יפה,
 משה ניזור, שמואל סעדון,
 משה מריד, משה פרנקל,
 שרה קורקין, עדיאל קרתי,
 יפעת שחף.

איורים: רמי מאיסק
 עיצוב גרפי: דודי פוקס
 הקלדה: אורלי אלנקוה,
 שושי זינגר, נעמי גולדשטיין.
 הגהה: שושי זינגר.
 תמונת השער: קיץ אינטל.

חנו לי ביולי

נווה-ים

יום אינטל-תשס"ט

ת...חדשות...חדש

בעריכת
יפה כספי

כל צוות יתכנס בקביעות לגיבוש המלצות על דרכי פעולה וקידום יוזמות מקומיות, במסגרת התקציבים והעקרונות האחידים לכל ה-SITE.

חידושים בחדר הדרת מחשבים חדר 620 משנה פני

יפה כספי

כאשר תקראו שורות אלו, חדר הדרכת המחשבים המשוּפָּץ כבר יהיה אחרי הרצף. הוא יכיל 12 מחשבים, בהם 8 טרמינלים של VAX 4-1 מחשבים אישיים, המשמשים בעת הצורך גם כטרמינלים של VAX. כמו כן יהיו בו: מקרן להקרנת מסך מחשב, עמדת מדריך המאפשרת שליטה על המקרן ועל הצג שלמניו; אפשרות לשלוט על התאורה בהתאם לצרכים (אור מלא, חצי אור, חושך); אפשרות להתקנת ברקו או מודם לעמדה ועוד. שתשית התקשורת והחשמל הותקנה כך, שכל החוטים עוברים ב"תעלות" שבתוך השולחנות ואינם מפורזים על הרצפה, דבר המגדיל עד לאופטימום את רמת הבטיחות בחדר. שימוץ ושכלול החדר בא לענות על הדרישה ההולכת וגדלה בתחום הדרכת מחשבים, אומר איציק וולצר, האחראי על הפרויקט-ובעקבותיה, על העלייה התלולה במספר הקורסים.

של מרחים:

פרטי ההתערבות נכתבו על גבי מפת מבד בצבע ורוד-סוכריה. להנצחת המסמך החשוב הזה, ועל-מנת שהמטרות שלקראתן אנו חותרים תעמדתה לגד עניינו, מוסרה המפת (בידי יהודה לוי, שטרח ויגע עד שמצא מסגרת בצבע תואם לצבע המפת), והיא תלויה במשרדו של מרק. כל שנתר למדור "חדשות" הוא, לאחל לכם/לנו בהצלחה ולהתראות בארוע של יולי 1990!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

איכות חיים

לוצייה קרפל

בשלוש הפעילויות מתגשים עתה צוותים שתפקידם לקדם את נושא איכות החיים של שבדי אינטל בישראל. מטרת תוכנית איכות החיים כשמה כן היא. לשפר את איכות החיים של עובדי אינטל ולתרום לגיבוש תברתי ויניקוי ראשי במצנעות פעולות תרבות, נפש, ספורט, שי לחנים ושרותים אחרים לעובד. המשימה הקרובה: יום אינטל אשר נחוג במסגרת ה-SITE בתדוש יולי. העובדים מתבקשים לטעון מצברים לקראת הארוע! צוותי איכות החיים ירוכו וינורו מקצועית עיי מחלקת משאבי אנוש.

קרייג ברם וקן תומפסון מציבים ל-FAB 8 את יעדי שנות

ה-90

יפה כספי

קרייג ברם, מנהל קבוצת MICRO-COMPUTER COMPONENTS באינטל ארה"ב, וקן תומפסון, מנהל MICROCOMPUTER MFG, ביקרו במפעל אינטל בירושלים שבוע עבודה 23. ארוחת הערב החגיגית שסיכמה את הביקור הניבה התערבות בין מנהלי FAB 8 ושני האורחים, שעל-פיה עלינו להשיג, עד יולי 1990 (מועד ביקורו הבא של ברם), יעדים גרסטיביים ביותר. היעדים המנוסחים מספרית במונחי LINE YIELD ו-DIE YIELD, מחולקים לשלושה פרקים המתייחסים לכל הטכנולוגיות העכשויות והשתדיות במפעל. *ג'ו'י' צ'ר' א'ב'.* עמידה ביעדים הללו (הקשים להשגה לכל הדעות), תזכה את המפעל בארוע בעלות של \$70000, ואילו הפסד בהתערבות, יחייב את מנהלי המפעל לפתח את כישורי הניתן שלהם ולהפוך את הדשא שסביב חדר האוכל למרדב

ת... חדשות... חדש

זולים יחסית למיקרופרוססורים, אותם אנו מייצרים היום, ויהא עלינו להתחרות במפעלים מקבילים לנו, הן באיכות המוצר והן בעלותו.

2 מבנים חדשים באינומל

משה גולדברג, סנטה קלרה

בימים אלה הולכת ומסתיימת הקמתו של מבנה D2 בסנטה קלרה, קליפורניה. המבנה עתיד לשמש כ-FAB 8 TD, למטרות איפיון ופיתוח התהליכי ייצור חדישים בענף הזכרונות והמיקרובקרים. הוא מכיל את כל מערכות האחזקה הנחוצות ל-FAB 8 ייצור רגיל, ובנוסף לכך הוא מיועד לתמוך ב-FAB 1 בתחומי H/F TREATMENT ואחסון כימיקלים מסויימים.

D2 עתיד להיות המפעל המודרני ביותר באינומל, תהליך המודרניזציה העובר היום על FAB 8 מיועד לקרב ככל האפשר את החדר הנקי למתכנת של D2. במקום אחר - צעדלר שבאריוונה - נסתיימה בנייתו של C4, המבנה הרביעי במגוון במקום. C4 מיועד לשמש כמיתקן Assembly And Test - A/TX דחיינו, זיווד ובחינה סופית של הפרוסה לפני המשלוח ללקוח. כ-900 עובדים יעברו לבנין החדש בנובמבר 1989.

הפריסבי הוא, כידוע, משחק קלאסי לניבוס צוות. כאן בתמונה - FAB 8 STAFF מיוזעים ומנובשים, בתום משחק פריסבי, ששולב אחר כבוד בתוכנית הסמינר TEAM BUILDING, בית הקונפדרציה הציונית, 5 באפריל 1989. (צילום: עודד אפרתי)

בתהליך זה מייצרים זכרונות למחיקה באמצעות אור - EPROM, זכרונות למחיקה באמצעים חשמליים - FLASH, וכן בקרים - MICROCONTROLLERS.

התהליך מתאפיין בשתי שכבות של פוליסיליקון, שכבת מתכת אחת, קווי פוליסיליקון, קווי מתכת צרים מאד וכן מגנים קטנים במיוחד

הזכרונות המיוצרים היום בתהליך זה מכילים מעל מיליון טרנזיסטורים, כאשר כל טרנזיסטור הינו תא זכרון אחד.

המוצרים המיוצרים בטכנולוגיה זו

תחילת יישום תהליך חדש

ב-FAB 8

טכנולוגיה חדשה תיושם
במפעל אינומל בירושלים

משה פרנקל ויוסי גויב

ב-11 במאי 1989 קיבל FAB 8 אישור להתחלת יישום של התהליך חדש שמיועד להיכנס לקו הייצור ברבעון השלישי של שנת 1990.

ת...חדשות...חדש

כנס אינטל למכונולוגיית התכנון

מל באויס מדווח: במרץ השנה התקיים כנס אינטל לטכנולוגיית התכנון (Intel Design Technology Conference 1989 - IDTC 89) בברקלי שבקליפורניה. הכנס נמשך 3 ימים ומטרתו היתה לכנס תחת קורת גג אחת, קבוצה גדולה של אנשי תכנון ופיתוח של אינטל, המפורזים במשך השנה במרכזי תכנון של אינטל בעולם, על-מנת לעדכנם בהתפתחויות האחרונות בתחום טכנולוגיית התכנון. היום הראשון של הכנס הוקדש לעיון בנושאי סיתתיה לוגית ותכנון עבור ייצור. היומיים האחרים הוקדשו לחצנת מאמרים, 27 במספר, בארבעה תחומים: שיטות תכנון, ארכיטקטורה, מעגלים מיוחדים ובדיקה ותכנון לייצור. בערבים התקיימו תצוגות של כלי תכנון. שלושה מבכירי אינטל - גורדון מור, אלברט יו ויוסף אל-מגסי - סקרו את התקדמות טכנולוגיית המעגלים המשולבים, מראשיתה ועד ימינו, ואת הכיוונים העתידיים של טכנולוגייה זו. ראוי לציין, שבכל פעילויות הכנס, בלטה השתתפותם של אנשי מרכז התכנון בחיפה. ששה מתוך תשעת המרצים ביום העיון על סיתתיה לוגית

ותכנון לייצור, היו אנשי IDTC; ושבעה מתוך עשרים ושבעה מאמרים שהוצגו בחלקו השני של הכנס, מקורם במרכז התכנון החיפאי.

הצגת המרצה, מל באויס קובל מרס עבור ה- PRESENTATION הטוב ביותר בכנס.

תחנת עבודה ראשונה באינטל ירושלים VAXstation 3100 מופעלת במחלקת IIS באינטל-י-ם

יפה כספי

תחנת העבודה VAXstation 3100 מתוצרת דיגיטל, מופעלת לראשונה ב-FAB 8, החל מה-18 במאי 89.

תחנת העבודה היא הנסיון של דיגיטל לשלב בין מערכות ה-VAX הקיימות, לבין אופציות המימשק אדם-מכונה המתקדמות, המיושמות במחשבים אישיים, כדוגמת ה-"עכבר" והעבודה בחלונות על מסך גרפי גדול.

התחנה יכולה להתקשר ל-VAX כטרמינל, אבל למעשה היא מהווה מחשב עצמאי לכל דבר. היא מכילה מעבד (processor) מקומי, כך שהשתמש בה אינו מתחרה על שרותי מערכות ה-VAX הגדולות. התוכנה הייחודית שלה - DEC-WINDOWS - מאפשרת שליטה בחלונות בזמן עבודה והרצה במקביל של אפליקציות שונות על אותו מסך. רון מוצפי מ-IIS, "שמן הנסיון" הראשון של ה-VAXstation 3100 בירושלים*, אומר ש-"תחנת העבודה פותחת עולם חדש לאפשרויות המיוחדות באינטל, מצד שני, נדרש

שינוי גישה לפיתוח אפליקציות, על-מנת לנצל באופן אופטימלי את מגוון האפשרויות החדשות.

ת...חד נטות...חד עט

RTTF כח משימה

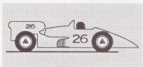
לזמן אמת

מפי: יורם יעקבי

באינטל תל-אביב הוקם כח משימה (TASK FORCE) לנושאי זמן אמת. זמן אמת הוא אחד התחומים החשובים ביישומים תעשייתיים וכלליים בעולם המחשבים. מוצרי חומרה ותוכנה לזמן אמת הם המאפשרים תגובה מהירה ומיידית של מערכות מחשב לאירועים שקורים בשטח: תגובת רובוט במפעל תעשייתי, תזמון טילים, קליטת תשדורות ויישומים רבים נוספים. אינטל היא החברה המובילה בעולם באספקת ציוד (כרטיסי מחשב, מערכות מחשב ותוכנה) לתחום זה. המשימה של הכח הניל היא להביא עובדה זו לידיעת קהל המשתמשים בארץ ולמסד את הקשר: אינטל - זמן אמת (כמו: עליית-שוקלד).

לצורך כך, יוזם כח המשימה פעילויות שונות שקצרה היריעה מלפרטן כאן. בחלק מהפעולות (כמו הצמדת מדבקות: "אינטל בזמן אמת" על מכוניות או על כל עצם אחר) נבקש את שיתוף הפעולה של כולכם.

בצוות ה-RTTF חברים: אורי גריליס, משה נוו, בונו זילברמן, יורם יעקובי, דני ניסן וכן נציג מחברת "איסטרוניקס".

"לשנות כוון כדי לקדם את התחרות"

מתוך דברים שפירסם
inteleads-3 ANDY GROVE
מאי 1989

"ישנן שתי מיתקפות כלליות שעלינו לנהל: רה-ארגון במקורו ורה-ארגון במקורו. תחילה אנחנו את משימת המקור.

ברור למדי שאנו משתפתים בכמה עסקים, אשר תרומתם לתרבה בטוח הרחוק, מוטלת בספק. כמו-כן אנו מחזיקים מפעלים שהמבנה או המיקום שלהם הופכים אותם שוליים בטוח הרחוק. יש לנו בחברה כמה מערכות ניהול מיושנות, מסורבלות, עם אנשים רבים, העושים דברים בדרך מסובכת ללא צורך, רק משום ש- "יכך עשינו זאת תמיד."

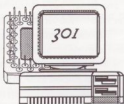
אחריותנו היא לשרת את בעלי המניות שלנו כמיטב יכולתנו וכשרוננו. פירוש הדבר, שיש לנו מחויבות לבקר את פעילותינת בהתמדה, במטרה לשפר את עמידתנו התחרותית. עלינו להפוך את עסקינו החלשים לרווחיים יותר - או לצאת מהם. אנו צריכים לבטל באופן הדרגתי, מפעלים שלטוח ארוך אעם חיוניים או מאיימים להיות בלתי-יעילים. אנו חייבים להחליף את מערכות הניהול שלנו במערכות פשוטות יותר ויקרות פחות (...).

בניסף לכך, דרוש רה-ארגון במישור מקומי יותר, מישור ה-"מיקרו". על פני 3 השנים האחרונות ביטלנו באופן יעיל, רמה אחת של ניהול בחברה. מצאנו שאנו יכולים לפעול עם רמת ניהול אחת פחות משחשבת, על-די

הגדלת תחום אחריותו של כל מנהל. אנו מאמינים שאפשר לבטל רמה אחת נוספת בשנה הקרובה. מבצעי התפקידים העודפים הללו מן הסתם מבצעים אותם על הצד הטוב ביותר, אבל אנו צריכים לחשוב כיצד נוכל להסתדר בלי התפקידים האלו.

כתוצאה מבחינה מדוקדקת שכזו, יהיו שינויים מקומיים במבנה הארגוני, מלווים בתזוזות של יחידים.

ישנה נקודה אחרונה שברצוני להבהיר. הירידה ברבעונים האחרונים במכירות המיקרופרוססור 386 ומוצרים נלווים, לא הם שגרמו לבעיות אודותיהן או מדרג, הם רק בלטו ביתר שאת על רקע ירידה זו. כששטח פני המים יורד, הסלעים שמתחת למים נעשים אולי גלויים יותר, אבל הם לא נוצרו עיני נסיגת המים. עלינו לעקוב אחרי הסלעים, בין אם פני המים נמוכים, אם בין אם הם גבוהים. אנו מחויבים, אם כן, לדבוק בפעולות אלו באופן בלתי תלוי במצב העסקי של מעבד 386 (או 486). זהו תהליך ארוך טווח, הדורש מכולנו לאמץ דרך קבע, נקודת ראות שונה."

פנישות אפקטיביות - מומלץ גם לישיבות הממשלה

עודד ארתי

לאפקטיביות.

על מנת שלא להאריך בדברים, הוכנה סדנת עבודה מאד מסודרת, בת

יומיים, שעוזרת מאד לבצע את עבודתו בצורה אפקטיבית.

גבי CAPRI LANGFORD באה לישראל והעבירה שתי סדנאות ב-FAB 8. בסדנאות השתתפו כל המנהלים ב-FAB 8, F&A ושכבה רחבה של מנהלים ברמת ניהול נמוכה יותר.

כתוצאה מהסדנא קרו שני דברים:

1. צוות הניהול של FAB 8 השתפר באופן משמעותי באפקטיביות בה הוא מנחה את דיוניו. כל סטייה מהכללים, אותם למדנו העליהם הסכמנו, מתוקנת ע"י לחץ קבוצתי באופן מידי, ע"י כל חברי הצוות.
2. הוחלט על הקמת קבוצת עבודה (MISSION GROUP) בהשתתפות מנהלים מצוות הניהול של FAB 8 ומצוות הניהול של F&A בראשות, שתפקידה להבטיח שימוש בכללי ניהול הישיבות בכל הישיבות המתבצעות בירושלים. זאת, ע"י הגדרת הישיבות, הבנתן, הכשרת המשתתפים ומעקב אחר יישום

הבעיה: נדש ישיבות ואי ניצולן. הפתרון: כללים לניהול ישיבות.

כלנו מבליים בזמן העבודה, הרבה שעות בישיבות. ישיבות ה"ן כלי עבודה חשוב ומרכזי לפתרון בעיות ולהעברת מידע. להלן רשימה לא ממצה של סוגי הישיבות ב-FAB 8.

פגישת מפעל, 1:1, ישיבת צוות (STAFF), ישיבת תיאום איזור (ACT), ישיבת צוות מונקציונלי, צוות ציד (EQUIPMENT TEAM), קבוצת עבודה במחלקת תחזוקה 89 (PLAN GROUPS), ישיבת סקירה תקופתית (YIELD MEETING), ישיבת סקירת פרוייקטים (DESIGN REVIEWS), FWR MEETING, ECM.

נשמעות לרוב שתי תגובות כתוצאה מריבוי הפגישות.

- "אינן לי מתי לעבוד, כל הזמן אני נמצא בישיבות".

- "הישיבה היתה מאד חשובה אולם לא היתה אפקטיבית" (כלומר, אינני יכול לוותר על השתתפותי בישיבה). התגובות הצייל אופייניות מאד לכל אינטל, ואינטל בירושלים לא יוצאת מן הכלל בנושא זה.

כפי שידוע לכל אחד מאתנו, איתור, זיהוי והכרה בבעיה, הינה מרכיב חשוב בתרונה. זה בדיוק מה שקרה. הכרה בקיום הבעיה היתה בכל רמות החברה. מנהלים בכירים בחברה בארצה"ב, מנהלים בישראל, הגיעו למסקנה שאנו רוצים להמשיך בקיום הישיבות ככלי עיקרי להעברת מידע ולפתרון בעיות, אולם באותו זמן, אנו חייבים להפוך את הישיבות

הכללים, לאורך זמן.

ל"ז בו יהיו לנו פירות ראשונים הינו H289.

על מנת להסיר את הערפל האופף אותנו בנושא זה, להלן מספר כללים בסיסיים:

- הפרד בין ישיבה לסקירה

(PROCESS MEETING) וישיבה

לפתרון בעיה (MISSION MEETING).

- הבטח שרק האנשים הנכונים

ישתתפו בישיבה. ישיבת פתרון בעיה

של יותר מששעה משתתפים, איננה

אפקטיבית. גם פחות מחמישה

משתתפים יוצרת בעיה.

- כל המשתתפים בישיבת פתרון

בעיה, הם בעלי זכויות שוות בישיבה

(מתן אינפורמציה והבעת דעה).

- לוח הזמנים של הישיבה, תכנית

הישיבה והמשתתפים, צריכים להיות

ברורים למשתתפים מראש.

- הסכם בישיבה עם המשתתפים על

"חוקי המשחק". לאחר הגעה

להסכם, אל תאפשר סטייה.

- הפרד בין שלב מתן האינפורמציה,

ניתוח העובדות והסקת מסקנות.

כשלב איסוף האינפורמציה, אסוף

כמה שיותר אינפורמציה ואל תפסול

שום דעה.

אני משוכנע (כפי שכבר הוכח) שלימד

ויישום כללים נכונים של ניהול ישיבות,

יעזרו לשפר באופן מתמיד את איכות

החיים במפעל FAB 8 A FUN

(PLACE TO WORK) ואת איכות

ההחלטות (CONTINUOUS

IMPROVEMENT).

ב ה צ ל ח ה !

רואים

יש גם דימיון בין ישראל ליפן

נתן זילברמן

שהרגשתי כמו ילד קטן ואובד. בלעדי המארח שלי, ששמו TAKAHA-SHI, הייתי מפסיד את הרכבת האחרונה ל-IWAKI שיציאתה ב-23.45. לך תמצא איך לקנות כרטיסים ואת הדרך במבוק, כאשר השלטים כולם ביפנית עם מעט מאד אנגלית וחיצים מבלבלים. כמוכן היינו צריכים לרוץ מהר במדרגות (שם אין מדרגות נעות), כאשר עלי להרים את המטען הלא כל כך קל שלי. מובן שהועזתי כהוגן והיה לי חם למרות שהמתנן בציפי פתוח לרוחות קרות ומקפיאיות, מזל שזה היה רק 10 דקות.

אחרי מסע "כושר" נוסף של עליה וירידה במדרגות עם "המטען הקל" שלקחתי עמי, המענו למלון ב-01.30 בלילה. כאן המתינה לי הפתעה נוספת. אמרו לי שהזמינו במיוחד בשבילי מלון בסגנון אירופי. כשנכנסתי לחדר נראה היה לי כאילו נכנסתי לתוך חדר של קרוון קטן. בחדר היו מסודרים בצפיפות, מיטה לאדם אחד, שלחן קטן ועליו מגורה ורדיו, מקום מינימלי לתיק ד', טלוויזיה קטנה ואמבטיה מודולרית שבה מסודרים במכסימום חסכון במקום, אמבטיה/בית שימוש וכיור, עם דלת צרה שבקושי יכולתי להכנס. אם הייתי מגסה לשכב על הרצפה, לא חושב שהיה מקום...

מספר מזכרות עבור המארחים היפנים (אמרו לי שזה רחבה!), עליתי למטוס של JAPAN AIRLINES, כאשר צרפו אלי עובד של החברה, שבמקרה חזר באותה טיסה. כאן נוכחתי בעצמי שהסיפורים על השרות המצויין של חברות התעופה של המזרח הרחוק, נכתיים.

הגענו לנמל התעופה NARITA שליד טוקיו. מכאן ואילך אני בארץ באמת זרה, כאשר שפת המקום וכן הכתב זרים לי לחלוטין, מלבד המילים סיוורה ורסקרי, שכל ילד מכיר מהסרטים.

להפתעתי מצאתי בהרבה שטחים דמיון מדהים לישראל. יורדים מהמטוס ומשם באוטובוס לטרמינל וכדי לעבור את שלטונות ההגירה, אתה עומד בתורים ארוכים, כמו בכך גוריון. אחייך עוברים את המסך. דבר אחד שהדהים אותי הם אמצעי הבטחון החמורים מסביב למסלולים, משוריינים וחייילים בכל מקום. מזל שעובד החברה שטס אתי המתין לי וכוון אותי בתוך המבוק.

תחת הרכבת המרכיית של טוקיו היא דבר מדהים. בנויה על 7 קומות (רובן מתחת לאדמה) עם מיליון כניסות ויציאות ומדרגות עולות ויורדות בכל כוון ולאפי אנשים מתרוצצים. זו הפעם הראשונה

שליחנו המיוחד ליפן מדווח:

יפן ארץ מעניינת. השפה

המדוברת: יפנית. לישראל טוב

יותר בארץ ישראל.

כאשר נתבקשתי לנסוע לפולסום בקליפורניה ל-4 שבועות, בין היתר כדי לסייע בקידום פרוייקט TWISTED PAIR SUPERCOMPONENT וכן להשתתף בוועדת הסטנדרטים של IEEE, לא תיארת בחלומות הכי ורודים שלי שסופו של המסע יהיה דרך ארץ השמש העולה. הביקור נועד לבדוק את ה-LAYOUT, רכיבים שהחברה היפנית מייצרת, וכן לוודא את יכולת החברה לעמוד בדרישות הפרוייקט.

ההחלטה נפלה בהפתעה וכמוכן שלא הייתי מוכן לזה. אבל כיוון שאני עובד אינטל "מתורגל", צייק ציק, התארגנתי לזה.

שלחתי מזוודה אחת עם ביגוד בסגנון קליפורניה לארץ וקניתי מהר תיק לנשיאת חליפות, שתוכנו הכיל את פריטי החורף היחידים שהיו עמי. מעיל סקי קצר וכובע סקי דמוי כובע גרב. תדמו לעצמכם אותי עם חליפה ומעליה תלבושת פורים זו, להגנה מפני קור החורף היפני.

אחרי שקייתי בשדה התעופה בחפון

בין קיר האמבטיה לדלת הכניסה היה משהו דמוי ארון כאשר בקושי אפשר היה לתלות בו 7 קולבים עם החולצות והראפס.

מובן שלאחר מסע כזה ישנתי כמו בול עץ וקמתי בשעה 07:00. ברגע שחסטתי את הוילון, ראיתי לפני עיירי פרושה על שטח די גדול בתך עמק בין גבעות המקיפות אותה מכל עבר, עם בניינים מכל הסוגים, הרחוב צרים, וכן חניה צפופה כמו בישראל ושמים אמריים וקדורים.

המפעל נמצא במרחק שתי תחנות רכבת וסייעה במונית, וכמוכר גם כאן נהגי המניות מדברים רק יפנית. המפגש עם האנשים היה מעניין ומפתיע כי האוירה וההתנהגות היו שונים ממה שתארתי לעצמי. ביום הראשון היחסים היו קרים וקורקטיים עד שהקרח נשבר בארוחת ערב יפנית טיפוסית, כאשר אנשים השתחררו ממעצוריהם אחרי מספר כוסיות סאקי וכמוכר כמקובל במסעדות יפניות, ישבנו על מחצלות וכולם שותפים בכל המאכלים. למרות שאיני שתיין, הנותני לטעום את הסאקי החם שלהם וכן המטעמים שלהם, אם

כי הוזהרתי אותם מלכתחילה שאיני מתכוון לאכול את הדג החי שלהם (הנקרא SUSHI) ושאיני שומר על דיאטה דלת שומן וכולסטרול (הם לא בדיוק הבינו מה זה). מתוך נימוס טעמתי מכל מאכליהם, ועלי להודות שחלק מהם מעניינים וטעימים, והם התייחסו בכבוד למיומנותי בשימוש במקלות (שרכשתי

בביקורי במסעדות סיניות בארה"ב). במצבים אלה, כשמחיצות נופלות, החלו האנשים לדבר באופן חופשי וכך הייתי עד למנהג מקובל במסעדות שלהם; שמים קומפקט דיסק של קול ותמונה, ואחד מיושבי השולחן מקבל מיקרופון ועלוי לשיר בסינכרון עם הקלטת. עלי להודות שחלק מהם עשו זאת בצורה כמעט מקצועית (ביפנית כמוכן). למולי, לא ביקשו ממני לשיר את השיר היחידי שיש להם באנגלית (באותה מסעדה) I LEFT MY HEART IN SAN FRANCISCO משום שלא ידעתי לא את המילים ולא את המנגינה. לעומת זאת, אחד המארחים היפנים עשה זאת ובצורה מצויחה.

בעבודה, התרשמתי מחריצותם והתייחסותם הממושמת, ולמרבה הפלא, חלק מהם (מתנדסים די בכירים), לא ידעו אנגלית ונזקקו למתורגמן. מסתבר, שבינן רק הצעירים הם היודעים, איכשהו אנגלית וגם זו די קלוקלת וקשה להבנה. מקום העבודה נקי ומסודר כמו בית מרקחת. למרות שזה לא נעשה בצורה רשמית, הרגשתי שישנה מעין הכנעה בין אנשים, שנובעת ממעמדם במפעל.

ככל שדרגתם גבוהה יותר, התנהגו ביתר חופשיות כלפי.

דברים בולטים אחרים: מחוץ לטוקיו, כל דבר כתוב ביפנית, מלבד שמות תחנות הרכבת. הצפיפות מרובה וראה שהבתים קטנים. התנועה איטית וצפופה גם בטוקיו וגם בעיר השדה בה שהיתי. את טוקיו ראיתי תוך כדי סיור רגלי, כאשר תפסתי אומץ ויצאתי לבדי מהמלון, תוך זכירת הדרך ותחנות הרכבת התחתית. הכל או הרוב כתוב שם ביפנית, פרט לשמות של חברות אמריקאיות ומסעדות בסגנון אמריקאי כמו MAC DONALDS ו-WENDY.

בשעה 18:00 בערך, מליוני אנשים נשפכים אל הרחובות טוקיו מתוך בנייני המשרדים הענקיים. מסתבר, שטוקיו היא העיר השנייה הכי צפופה בעולם, כאשר ברדיוס של 60 ק"מ ממרכזה (ארמון המלך), מאוכלסים כ- 30 מליון אנשים (רבע מאוכלוסיית יפן). למרבה הפלא, היא עיר עם אחוז הפשיעה הנמוך בעולם. ראיתי שם בחורות מסתובבות לבדן ברחובות אחרי חצות.

למרות החוויה המפתיעה והמאלפת, כאשר למדתי דברים חדשים על יפן ותושביה, הטוב שבכולם היה, שבקצה אחר של העולם במרחק של 37 שעות טיסה (כולל תצוית ביניים), נמצא מקום שקוראים לו ישראל.

זה מזכיר לי...

דני נבג - אריזונה

רגע סטל עברית

משה פריד

אינטל זבלא פרס

"ישר האוצר פרס, החליט אתמול, בהסכמת אינטל, להביא את הנושא להכרעת בורר"
(דיעות אחרונות 31.3.89).

ובאותה כתבה גם "פרס הסכים לבוררות לגבי סכום נוסף, השנוי במחלוקת בין אינטל והאוצר". מהו בורר? ומחי בוררות: "דיני ממונות בשלשה, זה בורר לו אחד וזה בורר לו אחד ושניהן בוררין להן עוד אחד", דברי רבי מאיר. והכמים אומרים: "שני דיין בוררין להן עוד אחד" (משנה, סנהדרין פרק ג).

לפי משנה זו, אינטל ופרס הם הם הבוררים! המשנה קובעת שמחלוקת שעניינה ממון (ומיליוני דולרים זה הרבה ממון) נידונה בבית דין בהרכב של שלשה דיינים: (לא בוררים). שני "בעלי הדין", במקרה דנן, אינטל ופרס, בוררים (בוחרים) כל צד את דינו (מחלוקת נתגלתה במשנה בין רבי מאיר להכמים לגבי אופן בחירת הדיין השלישי).

האם טעה כותב הידיעה? בהחלט לא! השפה העברית היתה חסרה מינוח שיבדיל בין הליך שיפוטי במסגרת בתי משפט דין, לבין הליך שיפוטי בו שני הצדדים (בעלי הדין) בוחרים את הדיינים, לצורך עניינם בלבד.

בתקופה ארוכה השתמשו במונח "זבלאי" (ראשי תיבות של "זה בורר לו אחד"). המונח לא נקלט היטב בשפה, מכיוון שאינו שורש ולא ניתן לגזור ממנו את המילים הקשורות לנושא. את מקום הזבלאי תפסה הבוררות.

צפצוף צורמני הבוקע מאחד המשדרים היט סימן מובהק שמישהו איבד את השליטה על המחשב האישי שלו. תמיד היה נדמה לי ששריקת ההצדעה במסדר של היום לא דומה לזו של אתמול וכנראה לא תהיה דומה לצפצוף של מחר... אולי חיל הים יגייס מחשב אישי למטרות הצדעה. כל ארוע ספורט מתחיל בנגינה או שירה של ההמנון הלאומי כאשר הקהל עומד על גליו ושר עם היד על הלב. זו אותה ודרכים שבה מטפחים האמריקאים את הגאווה הלאומית. משום מה הרגשה דומה זכורה לי רק מטקס הדלקת המשואות בהר הרצל במוצאי יום הזיכרון.

ברוב המדינות בארצות הברית אין צורך ברשיון מיוחד בכדי לרכוש ולשאת נשק חצי אוטומטי כמו עוזי או M16. גם בארץ אין צורך... צריך רק להתגייס למילואים.

במסורת של "יודה" לא היתה בעיה להסתדר. אם המצרך נמצא במלאי, יהודה ידע תמיד איפה הוא מונח. גם בסופרמרקט האמריקאי אין בעיה להסתדר, ירקות ופירות בצד שמאל, מוצרי חלב בקיר האחורי, משקאות בצד ימין, כל סופרמרקט דומה למשנהו כמו דירות בשיכון. אבל אם בפתק שלך כתוב: "חלב", "לחם" וכו', רצוי מאוד שתיגש לטלפון בחזית (תמיד בחזית) ותדרוש מהאשה להיות יותר ספציפית...

שכיל מרות ישן ברנד קניון עם שיפועים תלולים מעלה את המחשבה שמדי פעם הרוכבים התבקשו לרדת מגב הפרדה ולצעד מעט בכוחות עצמם... גם באוטובוסים של "המקשר" ב"עליה של הר הרצלי" הנוסעים נאלצו לפעמים לתת לילינד לטפס לבד... באמריקה מסתובבות הרבה נשים מאוד מאוד שמנות... גם גברת אלקוצר שרצה אחרי דוד אלקוצר עם הסנדביץ היתה מאוד מאוד שמנה...

באמריקה לא עושים פיפי בחץ. בארועים המוניים עממדיים שורה ארוכה של בתי שימוש כימיים, ומולם נעמד, כמו בבנק, תור מסודר של צרכני בירה... זה מזכיר לי את הצד האחורי של לוח המודעות ליד קולנוע עדן... אולי זו הסיבה שמוסד "לוח המודעות" אינו קיים כלל באמריקה. באביב האחרון, עמוס מנסדורף נטל כחן חלק בטורניר טניס. עתון מקומי העיר ששם השחקן מזכיר שם של שרת בבית הספר ולא טניסאי שמשחק בחצי-גמר הטורניר. מכאן, "עמוסי שווה-ערך לזוכריה..."

כרטיסי קולנוע היו פעם בארץ נושא לוהט לספסרות בלתי חוקית. באריזונה הספסרות חוקית ופורחת בעיקר בכרטיסים לארועי ספורט. אבל אם אריזונה רוצה לזכות בארוח משחק הגמר בכדור רגל אמריקאי ב-1993 הנחלת הליגה דורשת שהחוק ישונה... אין לי ספק שאכן כך יקרה.

(המשך בעמך 16)

מה אומרים עלינו

עמק, עמק...

חמישה עשר אלף (רק!) ישראלים, יושבים חיים בעמק (הסיליקון). יש להם הון, בידור ושמה משלהם, טל בשן מדווחת בעתון "מטרייב" יחזון עברי בעמק הסיליקון" (יוספשבוע" 5 במאי 1989). כיצד מוגשם החלום הציוני בימבחי של שלם המתשבים?

האנשים שאתם דברה, הסבירו שהשאלה היא לא כסף ולא איכות חיים אלא האתגר המקצועי, המריוויקטיס הנחדדים ורבי האתגר שלא נקרים על דרכם במקום כל-כך קטן כמו ארץ ישראל. המצמון, שלא כמו אחרים שיושבים באמריקת, מעיק להם עד מאוד. גם המחיר לא זול. ניתוק מחבית (כן את ישראל כולם שם מחשיבים כבית), ניכור לסביבה האמריקאית (גם ליהודים!) וגענועים.

אחד המראויניים שדווקא חוזר (ג), סיכם: "אין טעם שמדינת ישראל תשבור את הראש אף לחוזיר מכאן אנשים. מי שהצליח בעמק הסיליקון כמעט שאין לו דרך חזרה. כל מה שציעו לו, לא יתקרב אפילו למה שהוא עושה כאן". האמנם!?

גנובתו של דב פרומן

מאחר והמאמר כולל כמעט את כל אפשרויות ההסבר לעיובה ואי החזרה, כדאי להאיר את אלה הנראות מרכזיות.

סיבת העיובה הינה שילוב של חימוש אתגר מקצועי והידרדרות המערכת הערכית והאווירה החברתית בישראל הפוגעת בהזדהות ובמחוייבות. אי החזרה נובעת משילוב של שיקולים חומריים, המחד וחוסר הגנונות למאמץ כדי לעבור את מחסום ההיקלטה בישראל, והרצון להשיג עמדה מקצועית וניהולית דומה לזו שהושגה בארה"ב. רבים מניחים שהנסיון המצטבר בארה"ב מכשיר אותם להיות מנכ"לים של חברות מד עם חזרתם... מאחר וההזדהות נמוכה, האווירה החברתית מדאגה, והציפיות אינן ריאליות (פרמידנות), אחוז היהודים גבוה יחסית. הכוחות הפועלים נגד מגמת הירידה והמאגנים את הנוחיות החמרית הם מאחר הנתק מישראל, התלישות ואי יכולת ההשתלבות בחברה האמריקאית, אורית היצטי של חיי הישראלים בארה"ב והעובדה שיש גם כשלונות לא מעטים (על אף שבינוניות בישראל עשויה להוביל להצלחה בארה"ב) וכן הרגשת אי הגורחות המתבטאת באנונימיות המתראיינים לכתבה (מלבד הישראלי המתכנן חזרה לארץ).

חלק מרכזי מהבעיה משתקף בציטוט מהקונסול: "מדובר בשמנת של החברה הישראלית". סביר יותר לשייך ליישמת החברה הישראלית" את אלה שאמורים אומץ וחוזרים לארץ על

אף הפיתויים והקשיים הפוטנציאליים.

כדאי להדגיש ששיפור המצב הכלכלי והבטחוני בישראל לא יביא לצמצום הירידה מאחר ועדיין יהיה מער משמעותי בנוחיות החיים. הפתרון של יומים ישראלים המביאים פעילויות טכנולוגיות לישראל מבורך מאד, אבל יש לזכור שבתחית האופטימית ביותר מדובר על פתרון למספר אנשים מצומצם, מאחר וחברות הבת של חברות רב לאומיות מעמק הסיליקון לא הצליחו להחזיר מספר משמעותי של ישראלים. חשוב גם להזכיר מהמסקנה שיש צורך בהגבלת תנועת הישראלים היוצאים לארה"ב. תנועה זו מעשירה את המשק הישראלי בידי מקצועי וניהולי ופותחת פתח ליוזמות תעשייתיות.

אין ספק שהדרך הטובה ביותר להתמודד עם הבעיה היא ארוכת טווח, ויסודה בשיפור גורם המשיכה על ידי יוזמותאישות המערכת הערכית, היבראית החברתית והצבת אתגרים דרך החינוך הישראלי, נורמות ההתנהגות והדוגמא האישית של המנהיגות. התפתחות כוון זה תגביל את העיובה הנובעת ומתסכל חברתי, ותגרום לכך שהיוצאים להשתלמות יהיו בעלי החוסן הנפשי, המחוייבות וההזדהות אשר יעזרו להם לעבור את מחסום החזרה לישראל.

מודרניזציה של FAB 8

עודד אמרתי

באזורי העבודה תהיה כל התקרה מכוסה ב- HEPA (HIGH EFFICIENCY PARTICULATE AIR FILTERS) ורמת הנקיון תהיה גבוהה ביותר (פחות משלושה חלקיקים בגודל 0.3 מיקרון ברגל מעוקב). הטיפול ביחידות סחרור האוויר יהיה מחוץ לחדר הנקי, רמת הרעש תרד באופן משמעותי והיכולת לבקר טמפרטורות ולחות, תשתפר באופן משמעותי. כל זה מיושם כבר היום באזורי המייסוך, תחנה אוטומטית רטובה ו-WATKIN-JOHNSON.

ההישג המרכזי של הצוות שמרכו את הפרויקט (יעקב מעוז, שפריר עזיאל, חיים ברגייק, אב מיילוש) הינו בהצבת האתגר ובהוכחת היישום של ביצוע הפרוייקט מעל ציוד עובד, ואח"כ, בזמן קצר ביותר, ביצוע השינויים הדרושים בחדר הנקי. תהליך זה בוצע באזור ה-WATKIN-JOHNSON ויושם באזורים אחרים בחדר הנקי.

אזור האיכול יעבור מודרניזציה החל מ-Q3/89 עד - Q2/90 בעלות של 2.5 מליון דולר. המשך העבודה יבצע עד לסוף 1992 בעלות כוללת של 12 מליון דולר.

כגי שנאמר בפתיח, המודרניזציה הינה מחוייבת המציאות. רק שיתוף פעולה אמיתי והדוק בין כל הגורמים יביא אותנו ליעד. או בהצלחה לכל העושים במלאכה.

מים ועוד ועוד) הינן בחשיבות מרכזית לפעילות המפעל, משני טעמים:

- המפרטים של עבודתן הולכים דורשים רמות בקרה צפופות יותר (CPK);
- אי עמידה במפרט, הינה בעלת משמעות רחבה, דהיינו, הפסקת עבודה של יחידות המקררים תפסיק את פעולת כל המפעל.

על מנת שאפשר יהיה לשלוט באופן אפקטיבי בכל המערכות, הכין חיים בן-שלמה סקירה רחבה של צרכי המיחשוב התעשייתי של מערכות התשתית. המערכת, כאשר תתסיים, תאפשר בקרה מרכזית ממוסף בחדר הטכנאי, על כל הפרמטרים בכל המערכות. קבלת אינפורמציה על בעיות בזמן אמת ותיקון הבעיות (ברמות הבקרה), ללא יציאה מחדר הבקרה. פרויקט זה מתחיל בזמן הקרוב ב-PILOT ותשתית, ויסתיים ב-1992. העלות הכוללת של הפרוייקט הינה כ- \$800000.

חדר נקי ברמה של CLASS 1

זהו כמובן הפרוייקט היקר ביותר לכל אנשי FAB 8 עקב הסיבה שפוטו רואים אותו בתוך החדר הנקי. הפרוייקט כולל ביטול יחידות ה-LAMINAR FLOW HOODS ותכנון החדר הנקי בשיטת BAYS (אזורי עבודה) ו-CHASE (אזורי שרות).

רבות דובר על נושא ONE MICRO AREA ב-FAB 8. ברצוני לתת לכם בכתבה זו, תמונה רחבה יותר על כל הנעשה בנושא מודרניזציה, ב-FAB 8. לפני שארד למפרטים אני רוצה להבהיר שללא ביצוע כל האמור להלן, FAB 8 לא יוכל לייצר בטכנולוגיות מתקדמות משני טעמים:

- בעיות טכנולוגיות
 - תדמית בעיני הלקוחות
1. אספקת מים נטולי יונים (DIONIZED WATER). המים שבהם משתמשים בחדר הנקי (DI) הינם החומר הכימי הנפוץ ביותר בייצור. כמות המים שכל פרוסה רואה בזמן התהליך נמדדת באלפי ליטרים.
 2. FAB 8, בניחול צוות שכולל את צבי שרוני, גדעון בן יוסף ושמואל וינקלר, ובהשתתפות מספר רב של גורמים בתוך מחלקת בנייה ואחזקה, בהנדסה, ובהנדסת ציוד, מבצע כרגע שלושה פרויקטים מרכזיים שיביאו לשיפור משמעותי במערכת המים.
 3. מערכות להולכת כימיקלים - כמות הכימיקלים שאנו משתמשים בתהליך (חומצות, בסיסים וסולבנטים) הינה אדירה. רמת הנקיון שלהם הינה (כמובן) קריטית ליכולת שלנו לקבל מוצרים איכותיים.
 - אשר גנץ וצבי שרוני עוסקים בתכנון מתמיד של הקמת מערכות חדשות (EC SOLVENT, PRS-2000) ושיפור המערכות הקיימות.
 4. מערכות בקרה מרכזיות - מערכות התשתית (מיוזג אוויר, חנקן,

חדר ההלבשה

דוד אטיאס (כתב וצילם)

איש במשך שבועיים - סה"כ 30 דרכות.

עבודת ההדרכה כללה, סרט וידאו ותערוכה בכניסה למקלט, ולאחר מכן הרצאה על נושא נקיין בחדר הנקי וחשיבותו, אחייכ ניתנה סקירה על המרייקט של חדר ההלבשה, היכרות והתמצאות בשטח על גבי לוח הקיר, הצגת תכנית של לבוש והסרה של חליפת חדר נקי, ולאחר מכן מעבר על נהלי כניסה ויציאה, תוך שימוש בלוח הקיר כדגם, ובשרטוט התלת-מימדי. התפאורה השפיעה על המשתתפים בהדרכות בכך, שנתנה אוריה של פרויקט גדול ורציני, שהושקע בו

הרבה, ואכן התוצאות לא אחרו לזו - חדר ההלבשה הוקם במהלך החופשה - עם פתיחתו, כולם הופתעו, כולל אני והשותפים האחרים לתכנון ולבנייה - מקום חדש שנותן חשק לעבד - כל הכבוד !!!

...ההנדי

המדרכים...

מה עושים: אמנון סביר ודחי פוקס מההדרכה, הוגים את רעיון התפאורה וההדמייה (סימולטור). אחד ממקלטי המפעל הופך תוך מסי ימים לחדר ההדרכה, הכולל בתוכו דגם של חדר ההלבשה העתידי, עם אבזורים אמיתיים מחדר ההלבשה העתידי, על לוח קיר בגודל של 5מ' (אורך) על 2מ' (גובה), המתאר את כל מתחם חדר ההלבשה העתידי וכל אותם האזורים מסביבו, כגון: פרוודור, מחסן, חדר ישיבות וכו'. בתוך שרטוט זה שובך שרטוט תלת-מימדי של חדר ההלבשה העתידי - כל העורים הללו באו על מנת לתת תחושה של התמצאות בשטח ככל אותם מדרכים.

כ-500 מדרכים מכל אוכלוסיות המפעל הודרכו בקבוצות של כ-20

עם כניסתנו אל יומעדון ה-1 מיקרוין - תוכנן חדר ההלבשה חדש לחדר הנקי (כפי שהוזכר בגליונו הקודם). ובכן, חדר ההלבשה החדש כבר נרדף, וסהייכ התגובות שנתקבלו הינן חיוביות. כרגע נמצאים בשלב של תיקון, אותם ליקויים הדורשים תיקונים.

אך לא על כך רציני לספר לכם, אלא על החלק שקדם למתיחת חדר ההלבשה והוא החלק ההדרכתי. לטובת הענין, מחלקת ההדרכה נערכה לכך, שיוודך חומר על דבר שהוא רק בגדר תכנון ויהיה בביצוע בזמן ההדממה (חופשת כל עובדי המפעל בפסח) ויפתח רשמית עם החזרה מהחופשה, כך שההדרכות לא תוכלנה להתקיים במקום עצמו.

שעת

כדור-סל

דוד אטיאס

52:41 לחיפה, זו היתה תוצאת הסיום של משחק הקדם-סופר-גמר של האינטלי. אינטל-תל-אביב - בחולצות האדומות - עלו למגרש עם חיוך רחב (ראה תמונה), הריבה מרץ ורצון טוב, אך כל זה לא עור מול הענק החיפני (ואולי זו דווקא הביתיות). רעיתו של דוד ביסטרי, שחקן אינטל-תל-אביב, היתה למעשה כל הקהל (אם לא נכלול את כותב השורות האלה, ועורכת

התל-אביבים רגע לפני. היה חסר להם כושי...

(שימו לב לחולצות. הכסף הסמוק להדפיס רק INTEL-S)

העיתון). גם הגברת ביסטרי סבלה מכפל נאמנויות, כאשר הבעל תל-אביבי, והיא... עובדת בחיפה. מחצית ראשונה: תל-אביב לוחמת, אך שחקני חיפה מדויקים יותר - 24:10, עם השריקה למנוחה. המחצית השנייה נפתחת בלחץ חיפני רצוף, אם כי המשחק שקול. כחמש דקות לסיום (41:41) משתחררים מעט שחקני חיפה. גוש ממריך את קבוצתו, חיפה מדויקים, ובסיום 52:41. המשחק אמנם ידידותי, אך אין כמו שמחת המצנחים. שחקני תל-אביב הזמינו את המצנחים לפיצה וביירה, אגתו

מהרנו למערכת העיתון.

מאמן חיפה (!!) גילה לנו את הסוד.

מאגר השחקנים של חיפה גדול יותר.

כחמישה עשר חברה שמתאמנים אחת

לשבוע בביה"ס בשמת. בתל-אביב

ישנם רק 10 אנשים - אם כי אלה

מתאמנים כבר זמן רב ביחד.

וכמאמר גדולים: "אנחנו על המפה"...

קפטן נבחרת תל-אביב: דוד ביסטרי

קפטן נבחרת חיפה: ג'וש רוטשטיין

קלעים מצטיינים:

לאינטל חיפה:

יוסי לב-ארי

12 נקודות.

אייל אדיו

13 נקודות (סל

אחד של 3

נקודות)

לאינטל תל-אביב:

אורי גילים

10 נקודות

דוד ביסטרי

10 נקודות

אריאל ורשרטרם

15 נקודות

(הקלע המצטיין של המשחק, קלע שלושה

סלים של 3 נקודות ברצף... מה שמוכיח

שגובה זה לא הכל!)

את המלודרמה האנושית שמאחורי

המשחק סיפקה משפחת יעקבי

מתל-אביב. יורם, שהיה תוך כדי שרות

מיילאים, הצליח להגיע (על מדיו ונשק)

ישירות למשחק. בזמן המחצית הראשונה

נכנסו לאולם אשתו גלי והתינוקת (בת 8

החדשים), אותן לא ראה שבועיים וחצי.

בגבורה אריה לציון התאפק יורם

מלגשת לאחובותיו והתרכו בכדור-סל עד

לשריקת הסיום של המחצית. רק אז

התנפל עליון בנשיקות - ושם אל נבחרתו

בתום ההפסקה. רשמה נצילמהלוגייה קרפל

משולחנה של מזכירה

חרון מזכירות

נרכה קרן

את "יום המזכירה" באינטל ירושלים, חגגנו במסעדה הסינית "תן לי צ'אי". בין בליעת אגרוול פריד, לעיסת נתחי עוף חמוץ-מתוק וליקוק גלידה עם נטיפי ליצי עסיסיים, העלנו חוויות מהווי החיים במפעל, התעדכנו ברכילות האחרונה ובסיפורים היינסיסיים העכשוויים.

ובין ליקוק לציחקוק, התבקשנו "להוציא" מן הלב את מה שמציק לנו בעבודה.

הלחץ מבחר תשובות לשאלה שנשאלה בפורום מכובד זה: "מה מרגיז/מעצבן אותך באינטל?"

- כשמגשישים לי חומר להדפסה בדקת האפס.
- לסדר את דו"רות הנוכחות בסדר אלפביתי.
- כשהשקף האחרון מתוך כל הסט נתקע במכונת הצילום, ולגלות שמכונת הצילום השניה גם כן תקועה!
- כששואלים אותי אם אני

- הפקידה של המחלקה (זוכרים?)
- לפזר מזכר ביתפוצת נאטי"ו במרכז התקשורת
- תיוק
- חוסר אפשרות שימוש במהדקי נייר
- לחפש חדר בימים עמוסי שיבות
- להדפיס עשרות REVIEWS - ואת שלך לקבל בכתב יד

- לחזור לעבודה לאחר חופשה/מחלה קצרה
- לארגן לכולם את הנסיעה לחייל ולדעת שאין סיכויים לארגן לעצמך נסיעה כזאת.
- הצורך להדפיס מחדש מזכר שנפלה בו טעות הדפסה זעירה, שניתן היה לתקנה ב"טיפקס".
- לבוא בחולצה בהירה ביום שמגשישים ספגטי עם רוטב אדום
- נפילת מתח, רגע לפני שרצית לבצע שמירת מסמך.
- שהפסיקו להעניק "דובים" כמתנת הולדת
- לקבל שיחת טלפון מאיזה נדניק בשעה 17:00
- מכונת הצילום... כבר אמרנו?

פורים בירושלים...

צילום: עדי בלום

מאיר סטרנהיים מנהל ה-FAB ותאבאוו:
התמוקת שבת במספחה

הועמית

ליצני שטח וילדים

סינר מאלף ב-PRESORT

יום... פתוח

סדנאות ליצירת פרחי מגזיזה

לומדים מגזימה

סוסי פתי - האטרקציה של הארנב

תיאטרון בובות

מקום שני בתחרות התחפושות -
נדעון ונגה פרת. מדוז ומדוזת.

בחיפה

ובתל-אביב

שיר המחלקות

לחן: למו סגנית יומבלה לויקרי
מילים: משה תונן, בתנו וילברמן
תזמור: אבי גורא
צגור: איציק גולדמן
יועץ לשוני: רפי כהן

בית 1

מה עושה איש המכירות
כשבבוקר בא לעבוד?
בא לעבוד, רואה את ה-PLAN
רואה את ה-PLAN, מתחיל לקונן;
מזמון.

הומפה מה, הומפה מה, ...

בית 2

מה עושים אנשי השרות?
שקט---שינוי במגנינה;

אנשי הצמדע אנשי הדממה

איש לא ראה איש לא שמע
נגינה ללא מלים---

האם בכלל יש שרות לחברה? 2
מזמון:

הומפה מה, הומפה מה, ...

בית 3

מה עושה איש הסיוע
כשבבוקר מואיל להופיעו?
שותה כוס קפה, רואה יום יפה
לוקח תיקו ויוצא לדרכו.
מזמון:

הומפה מה, הומפה מה, ...

בית 4

מה עושים אנשי הכספים?
שקט---שינוי במגנינה;

כסף מטמטם תיעולם 3+

כסף מטמטם אותם...

המשך מגנינה בלבד---

רקוד---איציק גולדמן (צדלסטון)
המשך המגנינה של כסף מטמטם...
מזמון:

הומפה מה, הומפה מה, ...

בית 5

מה עושים אנשי ה-STAFF
שקט---שינוי במגנינה;

הם לא שיא החכמה, אני יודע.

השאר שרים:

והם כותבים לי נהלים יפים כל כך
וארוכים

אך איש אינו יודע מה לעשות אתם.

אך האמינו לי שדווקא בשבילי,

זה לא כל כך גורא להשתיך לכאן,

אך האמינו לי שדווקא בשבילי

זה דווקא די נחמד להשתיך לכאן.

מזמון:.....

ובמחלקת האחוקה

ב-FAB - חגיגה

מצמאית

ברכה קרן

היו שם מחוות מגוחכים של ארכיבוסופים מפוזים בחברת חתיכות חשופות רגליים, אירמה לה-דוס בזרועותיו של קינג-קונג ועוד... בירה, פוגי, בדיחות נסות, ריקודים ומעל לכל, חויזן אור-קולי היתולי - היו רק חלק מהתפריט. חבל שלא כל יום מריים.

צילום: עוֹדד אפרתי.

אנזיברסיטת ברוקלין. מפעיל המחשב עד שעון MICROMA. הירוס קמץ לתוך השעון והמריא משם אל רחובות ניו-יורק. אחיכ תפס טרמפ לשדה התעופה ב-EPROM של FORD LINCOLN CONTINENTAL. בשדה התעופה פלש למחשב של מטוס 747. כשישן את שנתו ב-VCR PANASONIC עבר את המסלול הירוק של בן-גוריון בלי שום הפרעה. הנסיעה לירושלים בתוך סטריאו PIONEER של מונית ינשרי גרמה לו כאב ראש קל. אל הבניין הַנָּה הוא נכנס בתוך מחשב ZENITH LAPTOP. זהירות !!!

הירוס מתקיף

- מחשבים לא נעולים

- דיסקטים קשיחים שלא עברו גיבוי

- דיסקטים מונחים על שולחנות

- כל דבר שטראה כמו PC (הוא מטושטש מן הטיסה)

כיצד תזהה את הוירוס הנזירי-יורקי ?

1. מרכיב משקפת - לזהות את הקרבן המחשבי הבא.

2. הולך עם מחבט כדור בסיס - למקרה שהמחשב מצויד בתוכניות אנט-וירוסיות.

3. הספר שהוא אוהב לקרוא - "פשע באמצעות מחשבי".

4. לבוש סרט מגנטי - להטעות את מפעיל המחשב.

5. עונב עגיבה - מי אמר שלניו-יורקים אין סטייל ?

היה בהיכון; נעל את הדלתות. סגור הלונות. קנה הרבה שניצלים.

הוירוס הנזירי-יורקי מסתובב בשכונה שלך. אתה עלול להיות הקרבן הבא !!!

שפת הוירוס
1=כן
0=לא
-1=אילי

וירוס המחשב

ניקוב ריצמן, רב אמץ של PC.

הציור הגייל הטריד את מנוחתם של עובדי ה-FAB בשבת המורים. הוא טובב בין העובדים, הרעיש וחילק את המניפסט הבא, בעגבית ובאנגלית:

אזהרה !!!

וירוס המחשב הנזירי-יורקי בירושלים הוא נולד במחשב IBM 360 במרתף

איך להפוך את מחלקתך ל- FUN PLACE TO WORK

וויאן רובינשטיין

לקרוא רק SPECS ו-PROGRESS REPORTS, אבל למלווה הילדים ובני/בנות הזוג המלווים אותנו, חיים בעולם האמיתי, עזרו לנו להבין. חיכינו על המדושה של בית ההארחה ואיך שהתרגלנו לראות כל כך הרבה ירוק, מרחב וורוד עז של כליל החורש במלוא פריחתו במקום המבודד והבו-כתום של מחיצות ה-OPEN SPACE המוכרים לנו, בדיק הגיע הזמן ללכת לאתר הפיקניק. אחרי 10 דקות על שביל המוביל דרך אורוות הסוסים, חורשה שכמו נלקחה מסיפור אגדות, מוקפים בפרחי בר מכל סוג וצבע אפשריים, שכחנו איך "CUBICLE" או מסך מחשב, נראים. האווירה בפיקניק היתה רגועה, תחושה קצת לא מוכרת לרובנו, עם ילדים שרצו סביב ועובדים שממש ישבו על אמא אדמה.

על ידי בית הארחה של קיבוץ בית אורן, 2-1 שעות הליכה, עם מדריך מקצועי, שישופק על ידי הקיבוץ. היום התדול הפציר. התפללנו שהגשם או החמסין של השבוע הקודם לא יצרו "UNFIXABLE BUGS" בתכנון שלנו. איזה יופי - מזג האוויר היה מעולה - שמש, יום צלול, בהיר ונעים. כשהגענו בשעה הקבועה לבית ההארחה של בית אורן, התקבלנו על ידי מדריכנו (כן עדיין קיימים קיבוצניקים שזופים מהשמש, עם זרועות חסונות וידיים מחוספסות מעבודה פיזית, שהולכים בחודש מרץ בסנדלים תנייכות, מכנסיים קצרים וחולצה משופשפת, אנטייתו לחלוטין למהנדס אינטל). קיבלנו דפים עם מפה של האזור, הסבר רקע ויחידון" על הצמחים המקומיים והמקומות שנראה, חומר משונה לאלה שרגילים

מסעה המופלא של מחלקה בהרי הכרמל

במידה ולא ידעתם, אינטל הציבה AR לשנת 1989 להפוך את אינטל ל-FUN PLACE TO WORK. מכיוון שאנחנו במחלקה עובדים מסורים (IDC/MCFG/PFG/ET-1) החלטנו להקריב את עצמנו ולהוסיף עוד על סדר היום העמוס שלנו, בכוונה למלא AR קשה זה. החלטנו להשתמש (בפעם הראשונה בהיסטוריה) בתקציב הבידור הרבעוני ולערוך אירוע מתנה. "FUN HAVING" דורש מאמץ רב מעובדי אינטל, לא פחות קשה ממספר "TAPE OUTS" ו-"PRODUCTION RUNS" גם יחד. קודם כל היינו צריכים למכור את הרעיון לחברה. זה דרש בסביבות 15 חודשות על ה-VAX, שלא לדבר על כל השיחות במסדרונות... ולבסוף, הגענו לתכנית שהסכימו עליה רוב אנשי המחלקה, מה שהיה כמעט "מישימה בלתי אפשרית", עם סיבוכיות דומה לתכנון CHIP. לבסוף, התפשרנו בין התינטקות, ילדים קטנים עם רגלים קצרות שלא יכולים ללכת הרבה, ורוקים שדאגו שלא יהיה דגש יתר על הצד המשפחתי, שומרי שבת, צמחוניים, ומגבלות אחרות שונות ומשונות. התכנית התנדויות היתה פיקניק בצהרי יום ישיש בהרי הכרמל, LUNCHBOX ומשקאות, שיחולקו

רנע של עברית (המשך)

המילה מהשורש "ברר" (במשמעות
"בחר") ומשורש נורים. "בורר",
"בורים", "בוררות" ויפסק בורות".
נוסף לכך המילה קרובה במשמעותה
לנושא, ניתן לאמר: שעל הבורים
לבחור (לברור) פסק דין.
תגידו: זה ברור!!!

חיפושית. אבות סחבו תינוקות על גב,
אמהות דאגו שכולם ישנו מספיק,
המדריך נתן לנו הסברים על הסיבות,
וכולנו הרגשנו מאד בריאים מלחיות
בחוף, לנשום אויר אמיתי לא ממוזג
ולחפזיל את כל איברינו, והתחלנו
לתכנן אידך להעביר את אינטל ליערות
הכרמל.
בבוקר יום ראשון היה קל לזוהת את
חברי המחלקה שנכחו באירוע הזה,
כלומר, כאלה עם חיוך גדול על הפנים
והתכווצויות שרירים בגלגלים. מה
שאנחנו רוצים לחלוק עם שאר אנשי
ה-SITE ואת התגלית הגדולה שגילינו,
שלשעות כיוף זה בסך הכל לא
כל כך רע.

המדריך שלח את הילדים לאסוף עלי
מרווח והכין מהם תה על מדורת, וזה
אפילו לא עלה 20 אגורות. זה לא היה
כמו לשבת בקפיטריה האהובה שלנו,
אבל מספר בירות עם ארוחת
הצהריים בחיק הטבע, בהחלט יכולות
להחשב כתחרות רצינית. ואז הגיע
הזמן לטייל ממש. ואיזה טיול! נוף
משקיף אל הים, שפע של עצים
ושוחים, ארוץ, פרות, ציפורים, שרידים
היסטוריים ופוחים, ועוד פוחים, בכל
מקום!
הילדים שאלו אם יקבלו מדליה אחרי
שיטיפסו במעלה ההר וירדו ממנו
וצעקו אחד לשני שמצאו נחש קטן או

לקוביה שלי 3 פינות ...

I will not drink
But if I do,
I will not get drunk
But if I do,
it will not be in public
But if it is,
I will not pass out.
But if I do,
I will fall face down so
my badge won't show.

מיטאה של
שושי זינגל,
מחלקת
ההדרכה

I try to take just
ONE DAY AT A TIME ...

but lately several days
have attacked me at once

נשואה לשני בעלים

יפעת שחק

הצפון (אורגון) לדרום החם (אריזונה - 4000) ובין היתר גם ל-SANTA CLARA, JONES FARM, FOLSOM ו-ALOHA, ואסף הרבה נתונים חשובים על הבעיות הקיימות, הרחבות אפשריות ומשתמשים עתידיים.

לוח ההופעות היה צפוף וכל יומיים טסה השלישיה ל-SITE אחד. נערכו כ-30 הצגות, וכל אחד מהשלישיה ידע בע"פ את הבדיחות והקלישאות של השניים האחרים. נוצר פרקלור פנימי מפתגמי חן אופייניים (כמו לגיל שהיה "היזופיטי" האחרון בכל הצגה "LAST BUT NOT LEAST"). כמובן שה-SESSIONS חזרו על עצמם והשלושה דקלמו כבר את התשובות לשאלות.

ה"שוק" הגדול של השלושה היה להעביר את ההופעה בעברית (ב-SITE בחיפה), כאשר לא יכלו להמנע מלשרבב את המלה או הבדיחה המתאימה באנגלית... שאלתי את השלישיה איך היה לבלות שלושה שבועות כל הזמן ביחד. שהייה אינטנסיבית בצוותא, יצרה למירי את התחושה של "נשואה לשני בעלים". היויחיים היום-יומיים נסובו כמובן סביב נושא האוכל (אורי - פירות ים למיניהם, גיל - JUNK FOOD).

ההדגמה. המפגש האישי בין מפתחי התוכנה למשתמשים בה, חשוב לשני הצדדים.

במופע המשותף השאיפה היתה לפגוש מספר רב ככל האפשר של DESIGNERS מכמה שיותר SITES שמיצגים מתודולוגיות תכנון שונות באינטל. "הקרקס" אכן נדד הרבה בדרכים, בין

ה"קרקס הנווד" שנ

קבוצת ה-PV

למני הנסיעה לחו"ל התייעצה מירי עם מזכירת המחלקה (הגר) כיצד למלא את טופס ההוצאות. כאשר סיפרה שאחרי הכנס בברקלי היא נוסעת לקרקס, העירה המזכירה "שעניינים פרטיים הם מהחשבון האישי...". מה שהגר לא ידעה, זה ש-"הקרקס" דווקא לא היה ענין פרטי.

אורי, מירי וגיל היו "השחקנים" שככבו "בקרקס הנווד" של קבוצת ה-PV במחלקת ה-CAD שבחיפה. מחלקת ה-CAD, מייצרת תוכנות לתכנון CHIPS ומספקת תוכנות אלו לכל קהיליית ה-CHIP DESIGNERS. קבוצת ה-PV (PERFORMANCE VERIFICATIONS) אחראית לתוכנות CAD שבדקות אספקטים של ה-DESIGN מתחבינה האנלוגיות כגון: עמידה במגנים וחישובי תנודי ומגים.

כדי שלא יוצר חיץ בשל הציתוק הגיאוגרפי מה-CHIP DESIGNERS, אורגן מסע ההופעות המשותף בארצה"ב שמטרתו: איסוף נתונים ומידע ממנהיגי ה-VLSI על הצרכים בתוכנות ה-PV, תוך כדי העברת מידע על המצב הנוכחי של התוכנות

על בטוח

אינטל ואיכות הסביבה

יחיאל יפה

ב-14 ביוני 1989, התקיים טכס איכות הסביבה באינטל, שמרכז נחלק המתקן החדש לניטרול חומצה פלאורית. בטכס נכחו ראש העיר טדי קולק, נציגי רשויות ועיתונאים. בארוע הוצגה תכנית מופעית מקיפה ופתרונות הנדסיים למניעת זיהום סביבתי לצניגי רשויות עירוניות וממשלתיות שונות.

ראש העיריה מר טדי קולק, ברך על היוזמות בתחום איכות הסביבה בירושלים כגון: מניעת זיהום אויר מארובות בתי-חולים ותעשיות וציין שעדיין קיימת בעיה של זיהום ממקורות תחבורה. דב פרומן, מיקי ליבנת ויחיאל יפה נשאו דברים על הבטיחות, בריאות הציבור ואיכות הסביבה באינטל.

"חברת אינטל מייחסת חשיבות רבה לאיכות הסביבה, ובטיחות עובדיה ומשקיעה מאמצים ומשאבים רבים למניעת סיכונים בטיחותיים וסביבתיים. מדיניות זו היא חלק ממעורבות קהילתית הדרושת עמידה בתקני איכות הסביבה המחמירים ביותר ודאגה לבריאות צוות העובדים. אנו מאמינים שניתן וצריך להפעיל מערכות ייצור מורכבות, תוך שמירה

ובקרה על בטיחות ואיכות הסביבה" - מסר די"ר דב פרומן, מנכ"ל אינטל בישראל במפגש עם העיתונאים. מערך הבטיחות ואיכות הסביבה באינטל מושתת על שלושה יסודות מרכזיים:

- 1) מערכות הנדסיות להבטחת סביבת עבודה בטוחה ובקרה רצופה על תהליכים וארועים חריגים.
- 2) מערך הדרכת עובדים ושמירה על נוהלי עבודה קפדניים.
- 3) מערך חירום שתפקידו להשתלט על ארועים חריגים במהירות מירבית

ולמנע פגיעה בעובדים ונוק לרכוש. שילוב שלושה יסודות אלה מבטיח עירנות בטיחותית מתמדת ופעילות מונעת, מוקדם ככל שניתן. חלק משלים חשוב הוא יוזמה לשיפור איכות הסביבה על ידי פעילות במסודות מחקר אוניברסיטאיים. הקמת דחירת ארגון מתנדב שמטרתו קידום בטיחות ואיכות הסביבה בתעשיית המיקרואלקטרוניקה, ויצירת קשר עם תעשיות שכנות באתר-הר-החוצבים, לצורך היערכות משולבת במצבי חרום ושיפור איכות הסביבה.

מכתש רמון, פסח תשמ"ט

הג'פים

טיול

ניסוח, המארח הבדואי שלנו
צילם, אלון ש. בן-דוד

אהבתי את הטיול
 ואת האנשים
 והנופים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים
 והמארחים

שיירת אינטל דוורת (באמת קפץ לנו התחת).
צילם, יחיעם יפה

נהתום על עיסתו

מחלקת השרות

של LSO - עם

המשחק: שרות

אבי גורא

כן, אינטל הינה יצרן גם של "קופסאות" ואת אלה צריך לתחוק, מי לדעתכם עושה זאת? יפה מאוד!

מחלקת השרות של אינטל בארץ, הוקמה לפני כ-7 שנים. עד להקמת הקבוצה, סיפקה אינטל את השרות למערכות הפיתוח שלה באמצעות מפיציה ובארץ - עיי איסטרוניקס.

הרעיון מאחורי

הקמת מחלקות

שרות של אינטל היה

ליצור סטנדרטים

אחדים בנושא רמת

הידע הטכני, היכולת

הלוגיסטית ובקרת

האיכות, תוך

התייחסות לקבוצה

כ-IL (יחידת רווח

והפסד) עצמאית

ובמילים אחרות,

השרות צריך

להרוויח.

מפיצו בארץ (איסטרוניקס) קיבל

את החלטתו להעביר את השרות

לאינטל בהכרח: "אתם לא מבינים

מה זה שרות ואם תרצו להחזיר אליו..." תגובת תדיראן היתה "אנו מרוצים מן השרות שקיבלנו עד היום וחוששים מן השינוי".

ובכן, אולי באמת לא כל-כך הבנו מה זה שרות ואולי בגלל זה דורגנו עי"צ תדיראן, לאחר 3 שנים מהקמת הקבוצה, כספק השרות הטוב ביותר שלהם?

ולסיכום ההתחלה - לא! לא החורג את השרות לאיסטרוניקס.

כיום מונה המחלקה 13 איש, כולל אנשי לוגיסטיקה ואדמיניסטרציה, מועלת משני מוקדים, בתיא ובחיפה ונותנת שרות ללקוחות מבירות בצפון (ראו מכתב מצורף) דרך קרית שמונה

אילת-אשקלון). על לקוחותינו נמנים מפעלי האלקטרוניקה בארץ (סאיטקס, אלביט, טלרד, תדיראן, התעשייה האוירית על כל מפעליה, אופטרוטק, לוז, רוקר, רפאל ומי לא?) ורובם ככולם נמצאים עמנו במסגרת חווי שרות/ביטוח, המבטיחים ללקוח חלון תגובה קצר ומוגדר וכן עלות קבועה וידועה לשנה/שנתיים. השנה הוחלט בחברה על כניסה לתחום תחזוקת המחשבים האישיים (PC'S) ורשתות תקשורת מקומיות, ופסיעות ראשוניות בדמות חוזים עם הסכניון ואינטל חיפה כבר נפטו, ועוד חיד נטויה.

מי זה עשינו? בנינו הקמנו אלכס צפריר, דני ניסן, אלי פוקס, זורי רוניקוב, דני מורחי, אורי אביגדורוב, איתן רמת, ענת ליפשיץ, רויטל ביתן, חגית אושרי, גליה ידלביץ, אלי סלומון ועבדכם הנאמן, אבי גורא, אשר נפלה בחיקו חוכות להקים ולנהל קבוצה יוצאת מן הכלל של אנשים, שהאמינו ומאמינים, כי שרות טוב ללקוח, הוא שרות שכל אחד מאיתנו

רוצה לקבל.

"במרכז" (בייט דנציגר), ועד לאילת בדרום (קצ"א - קו צינור הנפט

בנתעלי

בית

ראיון עם רפי כהן

כתבה וצילמה: סיגל פוקס.

רפי כהן הוא ראש מחלקת סיוע טכני באינטל סמיקונדקטורס. למרות שעכשיו קיץ ונעלי הבית שלו דאי בבוידעם, נסעתי אליו הביתה - בחופית, לספוג מעט מחייו האישיים. בכניסה קיבלה אותי ילדה יפה, קצת מוכרת לי מהתמונה שמונחת בחדרו, אשר מיד טיפסה עליו והתרפקה בחיבוק חם, תוך כדי לעיסת ביסלי. לאחר שהחליפו אינפורמציות, ובין השאר התברר לנו שהיא מתייחדת לה כאן עם הביסלי, כי שם יש יותר מדי ילדים, נכנסנו אנו ישירות למטבח לולילות של גדולים. התישבנו במרפסת בחוץ, עם אבטיח ונבינה מלוחה והתחלנו לפטפט. חשבתי לרשום את השיחה אבל מי שמכיר את רפי והקשיב לו יודע שזו משימה באמת קשה. הוא מדבר מהר. התחננתי שיחוס עלי וירשה לי להקליט וזה עבד בסוף. אלא שטייפ הבאתי וקסטטה לא. אז יצאנו לסיבוב באזור, בדרך לתנות, כדי לקנות קסטטה. מקום יפה חופית, כפר; בתים קטנים חד-משפחתיים מפוזרים לצדי הכבישים וביניהם משובצות רפתות (המפיצות ניחוח, אשר לי כעירונית, נעים, אבל רפי היה מוותר עליו) ובאחת מהן הדרך הבלעדית לביה"ס האזורי. חינוך חקלאי חובה.

המקום נראה כמו כפר אחד, אך הוא מורכב משלושה ישובים: בית חרות, כפר ויתקין וחופית. חזרנו לאבטיח, מצויידיים בקסטטה, ופתחנו בראיון.

רפי, יליד 1951, נשוי + 3 + חתולות. מקורות אבותיו מגוונים ביותר: אבי אביו - פרסי מהעיר שירז, אם אביו -

דור חמישי בארץ, ומצד האם - רוסייה ופולין. מערב ירושלמי. מדוע ירושלמי? היות ובירושלים נולד וחי עד גיוסו לצבא. המשפחה היא מאוד ירושלמית שרשית, הוא מספר: "את הבית שגדלתי בו, בנה סבא שלי לכל

הילדים שלו - בית אחד ובכל קומה גר אח אחר, כמו שובך יוניס - חמישה אחים. לארוחות ערב שבת היו יורדים כולם אל הסבא ואוכלים במשותף". הוויה מאוד ירושלמית.

החינוך היה דתי מתון, על קו התפר בין כוון חרדי לבין כוון לא דתי. כך גם בביה"ס ובצופים, מסגרות אשר התפרקו בינתיים. "אנשים שנתנו חינוך כמו שאני קבלתי, העניקו לילדיהם אפשרות בחירה אמיתית. אך לצערי, היום, קשה מאוד למצוא זרמי חינוך כאלה ויש הקצנה לכאן או לכאן, ומי שמפסיד אלו הילדים, אין להם חופש בחירה".

הפרדה מירושלים היתה הדרגתית, מעין הסתגלות לא מכוונת. צבא, לימודים בטכניון בחיפה, שנתיים באלבטי חיפה, ואז החל הרומן הנרלי עם אינטל.

זה היה לפני 10 שנים. רפי עבד אז דלת ממול - באלבטי, ועבד על תכנון זכרון מסוג מיוחד מאוד - זכרון דינמי. "אז יום אחד מופיעה בעיתון מודעה של אינטל: מחפשים מהנדס בעל רקע בתכנון מערכות מחשב, רצוי במערכות זכרון דינמי, ט, חוץ מלכתוב - והשם שלו מתחיל ב-ר. לא היה צורך הרבה".

הסיבה שניגש לראיון היתה למעשה, לבדוק מה הוא באמת שווה. לגמרי במקרה יצא שבראיון, בו השתתפו בין השאר בתיה רוגנפלד, דב רומן

ומכיל אינטל חיפה, אלי מרת,
הצליחו לפנות אותו לעבור לשורות
אינטל. רפי נשלח לעבוד ולהשתלם
בארה"ב בלוי משפחתו הצעירה, ל-3
שבועות, שהפכו ל-3 חודשים שנמשכו
בשלב ראשון 6 חודשים.

המערכת הוגדרה ב-9 חודשים
הבאים ישב בארץ ותכנן אותה. ושוב
קפץ לארה"ב לשלושה חודשים שהפכו
ל-6 אשר הובילו לבסוף לחתימה
לשנתיים. הם חיו בפורטלנד באורגון -
מקום יפהפה, המון גשם - יואני אורב
גשמי, ולא קר מדי, אנשים, נהרות,
הרים ויערות. "אם להיות בחי"ל, אז
באורגון הוא אומר. אבל מבחינתו
היה ברור שלא חי"ל, מ-3 סיבות:
הראשית, היא החינך שחובל לבושה
עזה (ולא דוקא הגיונית) מירידה
מחארץ. עד כדי כך חש או נוחות עם
הגענו, שסרב להשתתף בתהליכות יום
העצמאות שם, למרות שיוחד לו
תפקיד חשוב - מלווה באקורדיון. כן,
אבל על הגינה בהמשך.

הצעה מקצועית נוספת שקיבל
מחקהילה היתה, לא פחות ולא יותר,
מאשר להיות חזן ותוקע בשופר
בימים הנוראים. גם הצעה זו זכתה
בסרוב, אך פשוט בגלל עויבתו את
המקום. בדיעבד, הוא מצטער
שמיספס את החוויה המיוחדת הזו.
"חבל שלא קבעתי אתם שפעם בשנה,
בראש השנה, הם ישלחו לי כרטיס
ואני אבוא לבצע את המלאכה".
הסיבה השניה הייתה תחושת הזרות.
בתחלה זה נחמד "כמו לצמות
בסרטי" אבל בסופו של דבר זה משגע.
העיתונים העידו על מחזלים בכל
תחום. בארץ היינו כלנו מוזנעים,

אבל שם, כור יכול היה לעבור לסדר
היום. דוגמא לאבסורד: "בימינוטה
בנו איצטדיון וכיסו בכד פלסטי מנופח
באוויר חם. בתנוכת הבית ירד שלג תפל
על הגג אשר לא תוכנן לקליטת שלג.
כל הגג נפל. לכאורה, מקרה נדיר
ומצער, רק שבמינוטה רוב השנה
יורד שלג".

הסיבה השלישית היא המגעוים לחיך
המשפחה. כפי שכבר סיפרנו, החווי
המשפחתי היה מאוד דומיננטי
וביקוריים חד-שנתיים היו רחוקים
מלספק.

לחציא ממנו המלצות על בילויים זה לא קל.
טוב להם בבית.
תחביב: הבילוי העיקרי שלו הוא - גינה על
הארץ החששלי שלו. בעיקר שיירי ארץ ישראל.
ככה הוא יכול לגנו ולהסתוף שעות. עוד כילד החל
בקריירה כקלינן על אקורדיון, והיה אפילו מארגן
מסיבות ב-מחנות.
מסעדה: הקומה 2, בתיא, מאעד טעים, אוכל
מיוחד, אבל לא וול.
ספר: רומן רוסי. מוסלף ביותר. העלילה נעה בזמן
וזה קצת מבלבל. התיאורים החקסיים הוחכו
כמדויקים (לאחר בירור עם משה מרד -
החקלאי שלנו) בצורה מדהימה, ובאופן כללי -
קל היה לו להזהרות. מסופר על משפחה בכפר,
בראשה הורד, מדור המייסדים והמשפחה כולה
מאודות ורואה בו סמל. מוכיז מאוד את משפחתו
עם הסבא, אשר גם הוא מדור המייסדים.
סרט: תיירי מרדמן. הסופר מנסה ליישם כללים
שכתב בסיפורים לתיירים, בחייו האישיים. כמו
שבספר, זה לא תמיד מצליח, כך גם בחיים שלו.
סרט מאעד אסינ.
טלוויזיה: אין העדפות מיוחדות, אולי מבט שני
ופרקליטי L.A.
בששי שבת: רגע בחיק המשפחה. אין אינטל !

ובכן, תמו השנתיים בהן - אל תטעו -
מאעד נתנה, אך נולדה עוד בת והגיע
הזמן לחזור הביתה. אך לאינטל -

רצונות משלה. לקראת סוף השנה
השניה הצטרף גם מוטי מבד והשניים
נשארו לעבוד שנה נוספת. גם בסוף
שנה זו ההמשך לא היה ברור ואז הגיע
אסף גליל והציע לו להצטרף לתיא -
מכירות - מה שנחשב בדייך בין אנשי
הפינוח ל"הדרדרות".

נכון לחינם, לעומת זאת, רפי שמח עם
ההחלטה ההיא. השילוב בין האספקט
הטכני לאספקט האנושי הוא מאוד
מעניין. מבחינה משפחתית אמנם,
הבחירה לא היתה מושלמת. אינטל
סמי יושבת בתיא, ומתוך השובך
הגדול שדברנו עליו קודם, של 5 אחים
ועשרות בני דודים, רפי הוא היחיד
שעוב את ירושלים. אך לאינטל,
כאמור, רצונות משלה...

רפי עומד כיום בראש הקבוצה של
סיוע טכני ללקוחות. את התפקיד ירש
מאסף גליל והוא מלא הערכה למה
שקיבל - "אסף השכיל לאסוף ולגבש
קבוצה טובה והאמון שלי בשילוב
האנשים שבה, גדול מאוד". מנסיינו
האישי הוא ירדע, שמה שחשוב
בקבוצות כאלו, זה לאו דוקא הנשא
בו הם מטפלים, כי אם האנשים
עצמם. רפי עצמו מרוצה מהקיים
ודואג לשמר ולטפח זאת.

את תפקיד הקבוצה בחברה הוא
מסביר כך: פער הידע בין מה
שמייצרת אינטל לבין מה שעושים עם
הזהרותיה, חוץ וגדל, היות
והנשארים הולכים ומסתבכים. למשל
- לבנות טיל מתבנית היום, זו משימה
הרבה יותר מסובכת מאשר היה
לבנות מחשב לצבא אי. יחד עם זה,

מוצרים של אינטל גם הם היים בסדרי גודל הרבה יותר מורכבים ומסובכים.

המהנדסים שנמצאים בשטח משקיעים את רוב זמנם ומרצם לבנין הטיל, למשל, ולא לבנין המחשב שיפקח עליו.

התוצאה היא שנוצרה התרחקות של שני הכוונים והפער בין מה שמהנדס האלקטרוניקה צריך לדעת, לבין מה שהוא אכן יודע על מוצריו, הולך וגדל. וכאן בא התפקיד של הקבוצה הטכנית - לגשר. מצד אחד, זה לא פשוט, אצו מוכרים ידע - דבר שלא ניתן לתמחר בצורה מדוייקת ובקלות אפשר לאבד את הנכסים, אך מצד שני, זהו שטח עם עתיד עצום. צריך להתעדיך כל הזמן, ואם נעשה את הדברים הנכונים, נתחוק ותפקידנו יגדל. "הקבוצה היא עם עתיד. יש את האנשים. יש את הפוטנציאל - מה צריך עוד?"

היה מנוע?

שמואל סעדון, קצין הבטיחות בתעבורה של ה-FAB, מיייעץ במה כדאי למלא את מיכל המים להתזה על השמשה הקדמית.
89% מים

ויש גם מכבי חיפה

28 באפריל 1989, 18.00, מחלף בית ינאי. 2 אנשים, כנראה אב ובנו, נראים כשהם צועדים נמרצות בסעלה הגשר של מחלף בית ינאי שבכביש הימורי חיפה-תיא. דקה מאוחר יותר, כשהם בפסגת הגשר, שולף הבן צעיף ירוק ומגנף בו בהתלהבות כלפי המכוניות הבאות מכון נתניה. המכוניות העוברות עונות בצעיפים ירוקים ובצנצופים. מיסין נראה לפתע גם האב (קלוז-אפ) כשהוא נסחף בהתלהבות הכללית ומגנף גם הוא אל המכוניות העוברות.

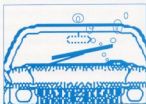
האב. רפי כהן

הבן. דודי כהן, בן 12

הארוע: מכבי חיפה מצנצת את מכבי נתניה בתניה וזוכה מעשית באליפות הליגה הלאומית לכדורגל עונת 1988/89.

והרי לכם פרק נוסף בהווה בית כהן.

כתב: יורם יעקובי.

10% אלקוהול

1% אמה

תערובת זו תמנע את סתימת נחירי ההתזה. שיטה נוספת: שימוש במסךן דלק רגיל, הממוקם על צינור המים, בדרך מהמיכל אל נחירי ההתזה.

קומיקס-סאריפ

רמי מאיקס

שנוי ארגוני

ראינה: יפה כספי

טכנאי ציוד באזור הליטורגיה (השמור במסערת) מספר לנו: "אמיר אלשטיין, היה האדם הראשון שהכרתי באינטל. הוא גם היה הבוס הראשון שלי, ולאחר כמה וכמה ראינות (הפסקתי לספור בשלב מסוים) החליט סופית (!) (כך חשבתי אז) שישבץ אותי לעבודה ב-EQE על ציוד 648.

את אמיר שלחו לימן זמן קצר אחרי כניסתי לתפקיד, ורפי קסטן, שהור בדיק מחו"ל, עשה אותי 1:1 (או כבר ידעתי שביאנטל אין "ראיונות"), הודיע לי שהוא הסופרוויוור החדש שלי (או כבר ידעתי שביאנטל אין "בוסיים"), וחשב אותי

לעבודה ב-RS1. עוד לא הספקתי לחזור לעומק מערכת ה-RS1, ונפילה בלתי-צפויה ב-646 גרסה להעברתי המטרות ל-DEVELOP CHECK. התחלתי להבין שהשינוי הוא באמת דראסטי רק כשניגשה אלי יום אחד בחורה לא מוכרת לי וביקשה אתי - מה אם לא - 1:1 !! שבוע ניסיתי להתעלם ממנה - הייתי כבר עייף מחילופי הנברי האלה - ולתודעתי המבולבלת החלה חודרת ההכרה, שבמקום הוח לא יתנו לי להיות יתום אפילו לרגע... האמת ניתנת להאמר, שבחטות מקסיין - זה שמה - עברו עלי כמה חודשים שקטים ויציבים. מצאתי בכך עדות נחרצת לתכונת היציבות שתמיד ייחסתי לנשים,

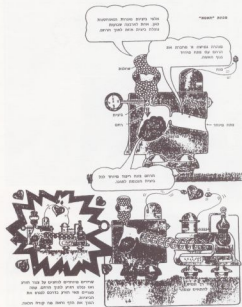
בינינו לנברים שאותם הכרתי. היציבות הזאת הפכה אותי לפרודוקטיבי באמת: הפכתי להיות איש תהליך ואחראי על ציודים, יצאתי לחו"ל, קלטתי 2 מכוונות חדשות, ויצאתי למילואים... הפעם זה כנראה באמת באשמתי... הייתי צריך לחוות את זה, הייתי צריך לדעת שהעלמות שלי תערער את היציבות השבררית הזאת שנוצרה במפעל... עובדה, איך את מסבירה את זה, שמיד עם יציאתי לצבא החליטו על יראורגיוניה; ולאופה את חושבת אני הולך עכשיו, מתוח כזה, אם לא ל-1:1 עם הסופרוויוור החדש שלי..."

ירוס ההריון

רשמה: טרים חן

לאחרונה התפתח וירוס באינטל בשם "התעברות". החל ממחלקת כח-אדם, עבר לכספים, מחמת הקירבה, המשך לייצור, לספריה ועד הדי נטויה (ימים יגידו ועיניים יראו). במחלקת הכספים למשל, וירוס זה עשה שמות, נדבק לכמחצית מגשות המחלקה, וראה פלא, וירוס זה פסח על כל "הפניויות" וזאת כנראה, מאחר ואין היתר ממנהל המחלקה... כאמור, הוירוס הדביק כמחצית מכלל אוכלוסיית הנשים במחלקה, דבר המשתק את המחלקה לטווח הקרוב (9 חודשים). אי לכך אינטל מתבקשת להתחיל במחקר מזור לחיסון הדרגתי, דהיינו, אשה אשה ותורה היא, לפי סדר המחלקות.

האזור מתקן ייכבד מפעל נמק-מאת נדידי הינדלי.

בשוולי תהליך הדרוג וההערכה RANKING AND RATING

משה פרנקל

עם סקירת התפקידים, הישגיהם וחולשותיהם של כל העובדים במפעל, עלו מוטיבים ומשונים חדשים - שלא הכרנו בעבר.

חלקם ניתנים לקיצור. להלן הצעה

להכניסם למילון הקיצורים המקובל

אצלנו (ראה גליון מס' 1).

תודה לכל שעזרו וטרחו ויעזו ושיפצו !

באשר להערכה:

חית = חסר תקנה (X*)

צליב (X) = צריך להיות בחוץ (X*)

גבית = גם בחור טוב (L*)
בבליט = ביטני במצב לא טוב (L/M*)
הרלים = הישגים ראויים לציון מיוחד (S*)

ולשאר:

מזיק = מנהל יועצים וקבלנים

שמיים = שנת אב-אמ-אי

מלייל = משר לא לאות

תבייב = חצי בחוץ - יושב במניס

בריון = בא בבוקר - ונשאר

בבליית = בלי בטוחות - לא התקדם

ביוויץ = ביצועים - תזימות

מפחית = מנהל פריוויקטים חצי טכניים

בנציוץ = בעיות נפתרות ציק-ציק

אביח = אשף בנושאי חשמל

קקפניייה = קם. קופץ. מרץ. טרנז. יושב

חולץ

מריץ = משרה רווח צוות

שוביב = שומר בחוטות בבטן

סריד = סופר דובר
סיליזי = סתם נוטה לשכוח דיעות
למליט = לא מתבייש לתקן טעויות
דקדקיץ = דורש קידום. דורש קידום! -
נא:

דיד = דורש דחימה

נמייש = נרתע מעבודה שחורה

אליק = אוהב לעבוד קשה

מליק = מעדיף לעבוד קשה

חלים = חכם (אבל) לא מספיק

למיל = לא מת לעבוד

אשיל = אחד שלא לומד

איליה = אי יכולת להעמיס הרבה

קרחית = קואורדינציה רחבת היקף

תחית = תמך, חזק, תרם

שקיר = שעות קפוטריה רבות

תל זה אמרו. גיפ = נוד גזב -

פרנקל!

ילדי אינטל

וינה
הרבי'איה
9 ± 9

ישנה פחית לבל עובדי אנטל !!!

ישנו וינה'ה המסחרר את כל החתולים
כפי' לעולם ולמחרת מאתק את אנטל'ה היקרה
יופי' אנטל'ה בולטיס ומיטל-איה מרב פחית.
במבטן מנהל אנטל'ה מפרה ל'כנס את המפעלים
להסאר ולהפין עם המברה. א'אנן בשוק מרב עם
אאתם מרוב ל'רוב מ'פחיתים ומפסית'תג.
א'ה תישאא אנטל'ה לא נתקן לתת'ה המשובח לעלות על'נו.
ג'נדיה תעביה בג'בול! א'א' אל' תקחו למוח המ רק
ותעליע עם ליפונת של ליפונת של ליפונת של
יפונת של ליפונת... וכן ה'לצה וה'לצה וה'לצה... ש'ל
וזהו פ'חה מי' שהתק'ה לך, ש'תחזיר בתשובה, ובל' ש'לצה

שמחת זקנתי

משפחת אינטל מברכת את ההורים הטריים:

טל רמתי, זיאנט מדר, אפרים מגל, זהבה עוזרי, עינת ויובל חסון, רמי מקס, שלמה זילברמן, עופר בריל, מולי אדן, ניל נמיר, דני שטרית, אידית כהן, אמיר קין, אלי סגל, יגאל תומר, יעל ומיכאל אלוון, סבינה נתן, אסף צפירי, משה סירקוביץ, זורי רוניקוב, מושיק אוחנה, רחל אפרתי, לאה כורך, יעל ומשה נייר, נעה רוט,

עדי בלוס, אילן גבעון, אלי ישעיהו, יגאל בנבנישתי, אלי רינצלר, עמרם בן-שייה, שולי כהן, רפי שפיגלמן, ישראל גוטמן, קרלוס קנפר, יואב יעקובוביץ, רמי צורבל, רון גלבר, ג'י יהודה, יגאל בן-רחל, מוטי חייקין, נחמן הלמן, **וגם את אלו שאך באו בברית הנישואין:** נצחיה יונינוב, אייל אלבו, זוהר פוגל, עובדיה כדורי, סימנה בן-טולילה, דורון בר, דוד לוי.

הנחות חדשות לעובדי אינטל

- 50% הנחה בקניית מגוי לבריכת השחיה של מלון "הילטון" בירושלים.
- 40% הנחה בקניית מגוי לתיאטרון "מבימה" בתל-אביב, ומכירת כרטיסים להצגות במחיר מיוחד ב-Lobby של LSO.
- 25%-40% הנחה בקניית מגוי למתעדן הכושר של מלון "הילטון" בירושלים.
- שוברי ארוח בבית מלון במחירים מיוחדים - פרטים בלוחות המודעות.

ברכות למקבלי הפרסים:

בפרס ההצטיינות (IAA) של MCG לרבעון השני זכו גם נציגים שלנו: על עבודה מצטיינת מתמשכת על פיתוח מכלול תוכנת ה-N10 זכתה קבוצה הכוללת את גדעון צליק, בני לביא ופטריק קסטמברט מ-IDC, ואת דן לאו, קיוצ'י ימאדה, גוסף לין, וילמרד יו, ולדון ושבורן ודב בוס. על שיפור היעוריות של ה-"VIA" בתהליך P648 ב-LITHO/ETCH זכה צוות הכולל את מקסין פסברג מ-FAB, ריי קרי וק. מוראלי. על הגדרת ופיתוח מעגל 82C501AD זכה מלון באויס מ-IDC.

מאז "COMETS" - עשינו זאת! ("מעגלי אינטל", גליון מס. 1) עברו פרוסות רבות בקו... תמונה קבוצתית בחולצת COMETS מזכירה לנו שהיסטוריה היא, לפעמים, עניין של (HIGH) טכנולוגיה.

צילם: יאיר יצחקי

